

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

a) určil, že Irsko tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2000/79/ES ze dne 27. listopadu 2000 o Evropské dohodě o organizaci pracovní doby mobilních pracovníků v civilním letectví uzavřené mezi Sdružením evropských leteckých společností (AEA), Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF), Evropským sdružením technických letových posádek (ECA), Evropským sdružením leteckých společností (ERA) a Mezinárodním sdružením leteckých dopravců (IACA) ⁽¹⁾ nebo nezajistilo, aby vedení a pracovní síly přijali nezbytná opatření dohodou nebo to neoznámilo Komisi, nesplnilo své povinnosti, které pro ně vyplývají ze Smlouvy o ES;

b) uložil Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 1. prosince 2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, 1.12.2000, s. 57.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Korkein Hallinto-oikeus ze dne 4. února 2005 ve věci Maija Terttu Inkeri Nikula

(Věc C-50/05)

(2005/C 93/20)

(Jednací jazyk: finština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Korkein Hallinto-oikeus (Finsko) ze dne 4. února 2005 ve věci Maija Terttu Inkeri Nikula, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 8. února 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Korkein Hallinto-oikeus žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Je třeba čl. 33 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství ⁽¹⁾ vykládat tak, že s tímto ustanovením není slučitelné, když příspěvky na zdravotní pojištění v případě, ve kterém důchodce podle článku 27 nařízení může v případě nemoci a mateřství žádat dávky jen od instituce místa bydliště a na účet uvedené instituce, jsou vyměřovány tím způsobem, že v členském státě, ve kterém má důchodce bydliště, jsou jako základ pro stanovení výše příspěvků zohledňovány vedle důchodů, které tento pobírá od státu bydliště, také důchody, které pobírá od jiného členského státu, i když jen do té míry, že příspěvky nepřekračují částku z pobírání důchodů?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1971, L 149, s. 2.

Žaloba podaná dne 9. února 2005 Komisí Evropských společenství proti Finské republice

(Věc C-54/04)

(2005/C 93/21)

(Jednací jazyk: finština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 9. února 2005 žaloba směřující proti Finské republice podaná Komisí Evropských společenství M. Van Beckem a M. Huttunenem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Finská republika tím, že stanoví převozní povolení pro motorová vozidla, která jsou v jiném členském státě řádně registrována a provozována, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 28 a 30 ES;

2. uložil Finské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Podle ve Finsku platného nařízení č. 1598/1995 o registraci motorových vozidel, musí osoba, která má ve Finsku trvalé bydliště, při dovozu motorového vozidla nebo jeho převozu do jiného členského státu nebo do třetí země přes Finsko požádat o vydání dočasného převozního povolení pro motorové vozidlo, které bylo dříve řádně registrováno a pojištěno v jiném členském státě. Osoba, která má ve Finsku trvalé bydliště, tak nemůže motorové vozidlo, které bylo předtím registrováno a pojištěno v jiném členském státě, bez převozního povolení ve Finsku používat. Osoba s bydlištěm ve Finsku, která dováží motorové vozidlo registrované v jiném členském státě, musí za účelem získání povolení k převozu zastavit na hraničním přechodu, kde může požádat o vydání převozního povolení a zaplatit příslušné poplatky. Motorové vozidlo nelze před udělením převozního povolení ve Finsku používat. Převozní povolení je v zásadě udělováno na období sedmi dnů, během nichž musí dovozce motorového vozidla nechat toto motorové vozidlo zaregistrovat ve Finsku, pokud jej nechce používat pouze v rámci dočasného převozního povolení.

Podle článku 28 ES jsou omezení dovozu, jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem, zakázána.

Vzhledem k tomu, že osoba s bydlištěm ve Finsku, musí při dovozu motorového vozidla, které je registrováno v jiném členském státě, nebo při jeho převozu do jiného členského státu nebo třetí země přes Finsko, za účelem podání žádosti o vydání převozního povolení zastavit na finském hraničním přechodu, podléhá toto motorové vozidlo systematickým hraničním kontrolám, které naplňují znaky omezení dovozu nebo opatření s rovnocenným účinkem ve smyslu článku 28 ES.

Finská republika neprokázala, že použití těchto převozních pravidel je jediným prostředkem k zajištění účinnosti daňových kontrol, což v praxi znamená, že každá osoba, která má ve Finsku trvalé bydliště, je v zásadě povinna splnit zvláštní hraniční formality, tzn. že musí zastavit na nejbližším hraničním přechodu a požádat o vydání převozního povolení, aniž by měla zákonnou záruku, že motorové vozidlo, které je řádně registrované, pojištěné a podrobeno technické kontrole bude možné ve Finsku používat. Takové systematické hraniční formality představují podstatné omezení volného pohybu zboží.

V případě, že by Soudní dvůr Evropských společenství měl mít za to, že pravidla týkající se převozních povolení jsou obecně na základě článku 30 ES odůvodněná (což podle názoru

Komise v tomto případě neplatí), je nařízením stanovená doba platnosti převozního povolení v délce sedmi dnů v každém případě nepřiměřeně krátká.

Na základě všech těchto úvah má Komise za to, že pravidla týkající se převozních povolení podle finského nařízení č. 1598/1995 jsou v rozporu s články 28 a 30 ES. V případě, že by Soudní dvůr měl mít za to, že jsou tato pravidla obecně na základě článku 30 ES odůvodněná, je v každém případě doba platnosti převozního povolení v délce sedmi dnů v rozporu s články 28 a 30 ES.

Žaloba podaná dne 9. února 2005 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-56/05)

(2005/C 93/22)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 9. února 2005 žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou D. Triantafylouem, zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- 1) určil, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2003/48/ES ze dne 3. června 2003 o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb (Úř. věst. L 157, 26.6.2003, s. 38) nebo v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 17 této směrnice;
- 2) uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Lhůta k provedení této směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 1. ledna 2004.